

W uzasadnieniu swych żądań strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze twierdzi, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z procedurą wydawania zezwoleń przewidzianą w rozporządzeniu ⁽²⁾, gdyż nie istnieje wystarczająca podstawa prawna do jej wydania.

Po drugie podnosi, że decyzja wydana przez stronę pozwaną w przedmiocie niewłączenia kwestionowanego produktu do unijnego wykazu dodatków bez podejmowania decyzji określającej stopień ryzyka, wyłącznie na podstawie okoliczności wycofania pierwotnego wniosku o wydanie zezwolenia, narusza procedurę udzielania zezwoleń w odniesieniu do kwestionowanego produktu.

Po trzecie pozwana naruszyła uzasadnione oczekiwania strony skarżącej, gdyż nie zapewniła jej możliwości zastąpienia nowym wnioskiem pierwotnego wniosku dotyczącego kwestionowanego produktu.

Wreszcie postępowanie, które doprowadziło do wydania zaskarżonej decyzji naruszało ogólne zasady prawa UE, takie jak zasady dobrej administracji, przejrzystości i pewności prawa.

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2002/72/WE z dnia 6 sierpnia 2002 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi (Dz.U. L 220, s. 18)

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG (Dz.U. L 338, s. 4)

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2010 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-263/10)

(2010/C 221/83)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: Nuria Díaz Abad, abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 8 kwietnia 2010 r. zawieszającej wnioski o płatności okresowe złożone przez Hiszpanię w dniu 17 grudnia 2009 r. ze względów wymienionych w pkt I uzasadnienia wniosku;
- orzeczenie o zasadności żądania zapłaty przez Komisję Europejską odsetek za zwłokę w rzeczywistej zapłacie wnioskowanych płatności okresowych niesłusznie zatrzymanych, oraz
- obciążenie pozwanej Instytucji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji o wstrzymaniu określonych płatności określonych we wniosku o płatności okresowe złożonym przez Hiszpanię w dniu 17 grudnia 2009 r. Ów wniosek o płatności okresowe w łącznej wysokości 2 717 227,26 EUR odpowiada Programowi operacyjnemu pomocy wspólnotowej z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach celu konkurencyjności i zatrudnienie dla Wspólnoty Autonomicznej Balearów (CCI 2007ES052PO005).

Na poparcie swych roszczeń skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- naruszenie art. 91 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 1083/2006 ⁽¹⁾ Rady z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności, w zakresie w jakim Komisja bez przedstawienia sprawozdania krajowego lub wspólnotowego podmiotu przeprowadzającego audyt, który wykazałby istnienie znacznych wad funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli, przy czym brak było takich wad, przystąpiła poprzez zaskarżoną decyzję do wstrzymania wypłaty określonych wnioskowanych przez Hiszpanię płatności okresowych;
- Naruszenie zaakceptowanych przez Komisję strategii kontroli, w zakresie, w jakim Komisja przystąpiła do wstrzymania wypłat ww. płatności okresowych, przyjmując że brak audytu systemów stanowi znaczne opóźnienie w wykonaniu strategii, podczas gdy owe strategię umożliwiały Królestwu Hiszpanii przedstawienie audytu systemów do 30 czerwca 2010 r.;
- Naruszenie zasady pewności prawa w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja wymaga, aby Królestwo Hiszpanii przeprowadziło audyt wcześniej niż to wynika z kalendarza uzgodnionego z samą Komisją, z którego to względu wymóg ten nie był przewidywalny dla hiszpańskich organów;

- Naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań w zakresie, w jakim organy krajowe działały na podstawie kalendarzy audytów zaakceptowanych przez Komisję w strategiach, które to kalendarze były przestrzegane, a Komisja w żadnym momencie nie wskazała na to, iż stanowi to wadę funkcjonowania systemu zarządzania i kontroli;
- Naruszenie zasady proporcjonalności, ponieważ środek przyjęty przez Komisję jest nieproporcjonalny i sprzeczny ze skutecznym zarządzaniem finansowym istnieją inne instrumenty prawne, mniej kosztowne, dla osiągnięcia tego samego celu.

Wreszcie, Królestwo Hiszpanii domaga się odsetek za zwłokę na podstawie art. 87 ust. 2 rozporządzenia 1083/2006, art. 83 rozporządzenia 1605/2002⁽²⁾ oraz art. 106 ust. 5 rozporządzenia Komisji 2342/2002⁽³⁾.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210, s. 25).
- (²) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 25, s. 43).
- (³) Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot europejskich (Dz.U. L 357, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2010 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-264/10)

(2010/C 221/84)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: Nuria Díaz Abad, abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 10 maja 2010 r. zawieszającej wnioski o płatności okresowe złożone przez Hiszpanię w dniu 18 grudnia 2009 r. ze względów wymienionych w pkt I uzasadnienia wniosku;
- orzeczenie o zasadności żądania zapłaty przez Komisję Europejską odsetek za zwłokę w rzeczywistej zapłacie wnioskowanych płatności okresowych niesłusznie zatrzymanych, oraz
- obciążenie pozwanej Instytucji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji o wstrzymaniu określonych płatności określonych we wniosku o płatności okresowe złożonym przez Hiszpanię w dniu 18 grudnia 2009 r. Ów wniosek o płatności okresowe w łącznej wysokości 37 320 854,12 EUR odpowiada Programowi operacyjnemu pomocy wspólnotowej z Europejskiego Funduszu Socjalnego Walki z Dyskryminacją w ramach celu konwergencja i konkurencyjność i zatrudnienie w regionach dla Hiszpanii (CCI 2007ES052PO002).

Podniesione zarzuty i główne argumenty są tożsame z zarzutami i głównymi argumentami podniesionymi w sprawie T-263/10 Hiszpania przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2010 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-265/10)

(2010/C 221/85)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: Nuria Díaz Abad, abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 15 kwietnia 2010 r. zawieszającej wnioski o płatności okresowe złożone przez Hiszpanię w dniu 11 grudnia 2009 r. ze względów wymienionych w pkt I uzasadnienia wniosku;